LA MOARTEA SA, UN MORAR A LĂSAT DREPT MOŞTENIRE CELOR TREI FII AI SĂI O MOARĂ, UN MĂGAR ŞI UN MOTAN.

ÎMPĂRŢIREA S-A FĂCUT DESTUL DE REPEDE. N-A FOST NEVOIE NICI DE NOTAR, NICI DE JUDECĂTOR, PENTRU CĂ ACEŞTIA AR FI CERUT ATÂŢIA BANI ÎNCÂT NU LE-AR FI AJUNS TOATĂ MOŞTENIREA SĂ-I PLĂTEASCĂ.

CEL MARE A PRIMIT MOARA, CEL MIJLOCIU MĂGARUL, IAR CEL MAI MIC, MOTANUL.

CEL MIC S-A CAM ÎNTRISTAT, VĂZÂND CĂ PRIMISE DOAR MOTANUL. „DACĂ CEILALŢI DOI SE VOR ASOCIA", SE GÂNDEA EL, „VOR REUŞI SĂ TRĂIASCĂ DECENT. DAR EU AM CAM ÎNCURCAT-O! ÎN CEL MAI RĂU CAZ AM SĂ-MI FAC UN MANŞON DIN BLĂNIŢA PISICII, DAR APOI GATA, VOI RĂMÂNE SĂRAC LIPIT PĂMÂNTULUI!"

MOTANUL ŞTIA FOARTE BINE LA CE SE GÂNDEA ŞI CE-L FRĂMÂNTA PE STĂPÂNUL SĂU, DAR S-A PREFĂCUT CĂ NICI NU BĂNUIEŞTE MĂCAR. DUPĂ UN TIMP, ÎNSĂ, I-A ZIS CU O VOCE GRAVĂ:

— NU TE ÎNTRISTA, MICUL MEU STĂPÂN! FĂ-MI ROST DE UN SAC, DE O PERECHE DE CIZME PE MĂSURA MEA, CA SĂ AM CU CE UMBLA PRIN TUFIŞURI, IAR APOI LAS' PE MINE! VEI VEDEA CĂ NU AI AJUNS CHIAR ATÂT DE RĂU.

LA ÎNCEPUT, FLĂCĂUL NU PREA A DAT ATENŢIE VORBELOR MOTANULUI, DAR CÂND A VĂZUT CU CÂTĂ PRECIZIE PRINDE ŞOARECII ŞI ŞOBOLANII, CU CÂTĂ AGILITA-

NOROCUL, ÎI SPUSE EL STĂPÂNULUI SĂU. NU TREBUIE SĂ FACI ALTCEVA DECÂT SĂ TE SCALZI ÎN RÂU, ÎN LOCUL PE CARE AM SĂ ȚI-L ARĂT EU. RESTUL LASĂ ÎN SEAMA MEA!

FECIORUL MORARULUI A FĂCUT ÎNTOCMAI CUM L-A SFĂTUIT MOTANUL, DEȘI NU PREA PRICEPEA LA CE ÎI VA FOLOSI ACEST LUCRU.

CÂND SE SCĂLDA EL MAI BINE, A APĂRUT CALEAȘCA ÎMPĂRATULUI. MOTANUL ÎNCĂLȚAT A ÎNCEPUT SĂ STRIGE CÂT ÎL ȚINEA GURA:

— AJUTOR! AJUTOR! SE ÎNEACĂ MARCHIZUL DE CARABA! SĂRIȚI, SE ÎNEACĂ!

AUZIND ZGOMOTE, ÎMPĂRATUL SCOASE CAPUL PE FEREASTRA TRĂSURII ȘI ÎL RECUNOSCU PE MOTANUL CARE ÎI OFERISE ATÂTEA DARURI ÎNCÂNTĂTOARE. AȘA CĂ PORUNCI IMEDIAT SLUGILOR SĂ-L AJUTE PE MARCHIZUL DE CARABA.

ÎN TIMP CE SLUGILE ȘI SOLDAȚII DIN GARDA REGALĂ ÎL AJUTAU PE FIUL MORARULUI SĂ IASĂ LA MAL, MOTANUL ÎNCĂLȚAT SE ÎNFĂȚIȘĂ ÎNAINTEA ÎMPĂRATULUI ȘI, DUPĂ CÂTEVA PLECĂCIUNI, SPUSE:

— MARE NECAZ A DAT PESTE NOI, MĂRIA TA! ÎN TIMP CE STĂPÂNUL MEU FĂCEA BAIE ÎN RÂU, NIȘTE HOȚI I-AU FURAT HAINELE. DEGEABA AM STRIGAT EU CÂT AM PUTUT: „HOȚII! HOȚII! PRINDEȚI HOȚII!“ AU FUGIT ATÂT DE REPEDE, ÎNCÂT NICI VÂNTUL NU I-A MAI AJUNS DIN URMĂ.

AUZIND VORBELE MOTANULUI, ÎMPĂRATUL CHEMĂ